152| Ἐν μέσω ὑμῶν πάντοτε Εἰμί. Λαλὼ πρὸς ὑμᾶς ὡς νήπια, πρός Με προσελθόντα καὶ οὐκ ἀπογαλακτισθέντα.

ΦΑΡΑΧ - ΤΟΜΟΣ Α΄ · https://docs.theosis.work/db/farax/farax_a/152-ἐν-μέσω-ὑμῶν-πάντοτε-εἰμί-λαλὼ-πρ/

Λαλῶ πρὸς ὑμᾶς ὡς παιδία ἐκ τῆς σαρκός Μου ἐξελθόντα καὶ πρὸς Ἐμὲ ἐνατενίζοντα, δοκοῦντα τὴν τοῦ πνεύματος καὶ ψυχῆς αὐτῶν διαπαιδαγώγησιν.

Νήπια ὄντες ἐν τῇ Κατηχήσει Μου καὶ παιδία ἐν τῇ πνευματικῇ ὑμῶν ἀναγωγῇ, φέρεσθε πρός Με ὡς νήπια καὶ παιδία μὴ διαγιγνώσκοντα οὔτε τοῦ βίου ὑμῶν τὰς ἐπαγγελίας καὶ τὸν προορισμόν, οὔτε τοῦ ἔργου Μου τὴν πρὸς ὑμᾶς καὶ τὸν κόσμον σχέσιν.

Ὄντες δὲ νήπια καὶ παιδία ἔτι συγχωρῶ καὶ πάλιν ὑμᾶς καὶ προσέρχομαι μετὰ τοῦ αὐτοῦ ζήλου καὶ θέρμης, ὅπως κατηχήσω καὶ διδάξω ὑμᾶς, ὅπως νουθετήσω ὑμᾶς εἰς τὸν δρόμον, ὃν ἀπεκάλυψα ὑμῖν καὶ ὅν, βαδίσαντες ἐπί τι, ἐπ’ αὐτοῦ ἀπεμακρύνθητε καὶ εἰς μάτην ἀναμένω, ἵνα ἐπανέλθητε.

Οὐκέτι ἀποβάλλω καὶ ἀπομακρύνω ὑμᾶς ἀπ’ Ἐμοῦ, ἀλλὰ ἀναμένω ἕως οὗ ἐπιστραφῆτε πρός Με καὶ ἀνακύψητε καταγιγνώσκοντες τὸν σκοπόν, δι’ ὃν ἐκάλεσα ὑμᾶς πρός Με καὶ ὁρώμενοι τὴν ὁδόν, ἣν ὑπέδειξα ὑμῖν διὰ τῶν ἰδίων ὑμῶν ὀφθαλμῶν καὶ διὰ τῆς συντελεσθείσης ἐν ὑμῖν ἐπιγνώσεως πασῶν τῶν ἐξ Ἐμοῦ ἀπορρεουσῶν Ἀληθειῶν.

Ἐν τῷ ἔργῳ, ὃ ἀπεκαλυψάμην ὑμῖν, ἀπαιτεῖται προσπάθεια καὶ ἐργασία καὶ κόποι ὑπεράνθρωποι. Ὑμεῖς δὲ οὐδὲν ἐπράξατε, ἵνα ἔστω καὶ διὰ κοινῆς ἀνθρωπίνης προσπαθείας ἐπιδιώξητε τήν ἐπίτευξιν τοῦ ἐπιδιωκομένου δι’ αὐτοῦ σκοποῦ. Καὶ ἐνῷ ἐπὶ στιγμὴν διὰ τῶν ἀλλεπάλληλων προσπαθειῶν καὶ νουθεσιῶν Μου, διὰ τῶν παραινέσεων καὶ ὑποδείξεών μου ἐγκαταλείπατε τὰς παιδικὰς καὶ νηπιώδεις ὑμῶν σκέψεις καὶ ἤδη, νεανίαι πλέον, ἐφαίνετο ὅτι ἀνδροῦσθε ἐν τῷ ἀποκαλυπτομένῳ ὑμῖν ἔργῳ, ἐγκαταλείψατε τοῦτο καὶ ἐκτραπέντες τῆς εὐθείας ἠσχολήθητε πῶς νὰ καταστήτε ἀνθρωπινώτεροι ὑπὸ τὴν ὑλικήν σημασίαν τῆς λέξεως καὶ αὐτῶν τῶν κοινοτάτων, ἂν μὴ τῶν κτηνωδῶν ἀνθρώπων. Καὶ οὕτω ἀπὸ ἔφηβοι κατέστητε παιδία ἄνευ σκέψεως καὶ κρίσεως τῶν πράξεων αὐτῶν, πολὺ δὲ μᾶλλον τοῦ ἔργου καὶ τοῦ προορισμοῦ αὐτῶν.

Ἕκαστος ἐξ ὑμῶν κρίνει τὰ τοῦ ἑτέρου καὶ οὐχὶ τὰ τοῦ ἑαυτοῦ. Τετυφλωμένοι ὑπὸ τῶν ὑλικῶν ἐπιδόσεων καὶ ἀναγκῶν, ἀπορροφημένοι τελείως ἀπὸ τὰς τοῦ ὑλικού ὑμῶν βίου

ἐπιδιώξεις, ἐγκαταλείψατε τὴν ὁδόν, ἥτις ἦγε πρός Με καὶ ἥτις θὰ διήνοιγε πρὸ ὑμῶν εὐρυτάτην τὴν ἀτραπὸν ὑμῶν, διὰ νὰ φθάσητε τὸ ταχύτερον πρός Με.

Εἰς τὰς παρούσας κρισίμους διὰ σύμπασαν τὴν δοκιμαζομένην ἀνθρωπότητα στιγμάς, ὁπότε πᾶσα ἠθικὴ καὶ πνευματικὴ ἀρχὴ καταπίπτουσα ἀφήνει καὶ ἐγκαταλείπει τὴν θέσιν της πρὸ τῆς κτηνώδους βίας, ἡ φωνὴ ὑμῶν, ἡ φωνὴ τῆς ἐκ τοῦ Θείου καὶ τὸν κόσμον πληρούσης Εἰρήνης, ἔδει νά ἀντηχήσῃ παντοῦ, ἔδει νὰ σκορπίσῃ διὰ τοῦ φωτὸς αὐτῆς τὰς σκοτεινὰς πτυχάς τῆς διὰ τοῦ χυνομένου ἀδελφικοῦ χριστιανικοῦ αἵματος καρδίας καὶ νὰ ἐνσταλάξῃ εἰς αὐτὰς τὰς Ζωοδότους Ἀκτῖνας τῆς Θείας Ἀγάπης, ἥτις ἐκ τοῦ Κόσμου Μου πρὸς σύμπαντα τὸν κόσμον κατέρχεται καὶ αὐτὸν περιβάλλει. Ἐν τῇ χαλεπῇ ταύτῃ στιγμῇ ἔδει ἡ φωνὴ ὑμῶν, ἐξερχομένη καὶ μεταδιδομένη ἐκ τοῦ Κόσμου Μου ν’ ἀντηχήσῃ παντοῦ καὶ εἰς τὰς ἐλαχίστας γωνίας, ὅπου ἡ κορύφωσις τῆς ἀπογνώσεως θὰ πληρώσῃ ἐξ ὁλοκλήρου.

Ἐν μέσῳ τοῦ σκότους, τὸ ὁποῖον μέλλει νὰ διαχυθῇ ἐν τῷ κόσμῳ ἐν τῇ ζοφερᾷ δι’ αὐτὸν ἡμέρᾳ, ἡ φωνὴ ὑμῶν ἔδει νὰ διαχύσῃ παντοῦ τὸ ἐξ Ἐμοῦ παραγόμενον καὶ πρὸς ὑμᾶς καὶ τὸν κόσμον διαχεόμενον Φῶς. Ἐν μέσῳ τῆς θλίψεως τοῦ κόσμου ἡ φωνὴ ὑμῶν νὰ καθίστατο τὸ Εὐφρόσυνον Νάμα τῶν Νέων Ἐπαγγελιῶν δι’ ὁλόκληρον τὸν κόσμον. Ἔδει ἡ ἀρξαμένη παρ’ Ἐμοῦ Διδασκαλία οὐ μόνον νὰ ἀναβιβάσῃ ὑμᾶς εἰς τὰς ἀρχικὰς Πηγὰς τῆς Ζωῆς, παρ’ ὧν νὰ ἀντλήσητε τὸ Ἀθάνατον καὶ ἄδολον ὕδωρ τῆς σωτηρίας ὑμῶν καὶ τῆς ἀνθρωπότητος, ἀλλὰ νὰ καταστήσῃ ὑμᾶς ἱκανοὺς νὰ μετοχετεύσητε τοῦτο εἰς ἀκενώτους κρουνοὺς πρὸς σύμπασαν τὴν ἀνθρωπότητα.

Ἐν τῷ πνεύματι ὅμως ὑμῶν τὸ Φῶς Μου ἐκαλύφθη ὑπὸ τοῦ σκοτεινοῦ πέπλου τῆς πνευματικῆς ὑμῶν ἀτελείας καὶ αἱ Ἀκτῖνες Αὐτοῦ εἰς μάτην προσπαθοῦσι νὰ διαπεράσωσι τὸν σχηματισθέντα ὑλικὸν θώρακα τῆς ψυχῆς ὑμῶν.

Ἐν τῷ ἔργῳ Μου οὐδεμία παρ’ ὑμῶν ἐγένετο προσπάθεια. Τὸν ζῆλον, ὃν ἐπεδείξατε διὰ τὰς ὑλικὰς ὑμῶν ἐπιδιώξεις, ἐὰν τὸν κατεδεικνύετε ἐπ’ ἐλάχιστον διὰ τὴν πραγματοποίησιν αὐτοῦ, αἱ ἐπιτυχίαι ὑμῶν θὰ ἦσαν τοιαῦται, ὥστε ἡ φωνὴ ὑμῶν θὰ καθίστατο ἤδη τὸ εὐφρόσυνον ἄγγελμα τῆς εἰς τὸν κόσμον Ἀποκαλύψεώς Μου. Ἀλλὰ ἡ φωνὴ ὑμῶν, ἀσθενὴς νῦν οὖσα οὐ δύναται καὶ τὰ ὦτα τῶν πλησιεστέρων ὑμῶν νὰ κρούσῃ καὶ συγκινήσῃ.

Ἐν τούτοις, ἂν συνέλθητε εἰς ἑαυτοὺς καὶ ἀποφασίσητε νὰ ἐπανέλθητε εἰς τὸν δρόμον, τὸν ὁποῖον διεχάραξα εἰς ὑμᾶς νὰ ἀκολουθήσητε, δύνασθε νὰ ἐπανέλθητε τάχιστα εἰς τὸ σημεῖον, εἰς ὃ ἐγκατέλειψα ὑμᾶς ὡς νέους ἐφήβους καὶ νὰ καταστῆτε ὥριμοι ἄνδρες ἐν αὐτῷ, ἔχοντες πλήρη ἀφ’ ἑαυτῶν ἐπίγνωσιν τοῦ προορισμοῦ καὶ τοῦ σκοποῦ τῆς ζωῆς ὑμῶν καὶ τῶν σχέσεων, αἵτινες παρ’ ὅλην τὴν ὀλίσθησιν ὑμῶν ἐξακολουθοῦσι νὰ συγκρατοῦν ὑμᾶς ἀναποσπάστως συνδεδεμένους πρὸς Ἐμὲ καὶ τὸ ἔργον, τὸ ὁποῖον ἐνετάλητε παρ’ Ἐμοῦ νὰ φέρητε εἰς αἴσιον πέρας.

Ἀκολουθήσατε τὴν ἐσωτερικὴν φωνήν, ἥτις διὰ τοῦ Πνεύματός Μου ἀντηχεῖ εἰς τὸ βάθος τῆς πνευματικῆς ὑμῶν ὑποστάσεως. Ἐὰν σήμερον εἶναι ἀσθενής, οὕτως ὥστε καὶ παρ’ ὑμῶν τῶν ἰδίων νὰ μὴν καθίσταται ἀντιληπτή, δὲν θὰ παρέλθῃ πολὺς χρόνος καὶ θὰ ἀντηχήσῃ εἰς τὰ ὦτα ὑμῶν, ὡς καὶ ἄλλοτε, διὰ νὰ σᾶς προσεγγίσῃ πλησιέστερον Ἐμοῦ.

Ἐὰν ὅμως ἐξακολουθῆτε, ὅπως σήμερον, νὰ διάγητε, θὰ καταστῆτε ἀνίκανοι νὰ ἐπανέλθητε εἰς τὴν ὁδόν Μου καὶ ἡ Φωνή Μου οὐδόλως πλέον θὰ δύναται νὰ εἰσακουσθῇ παρ’ ὑμῶν.

Ἐνισχύσατε ἑαυτοὺς καὶ θέσατε τὰς βάσεις τοῦ ἔργου, τὸ ὁποῖον ἐγκαταλείψατε. Μὴν ἀφεθῆτε νὰ παρασυρθῆτε ὑπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἀντιπάλων ἐπιρροῶν, αἵτινες σᾶς περιστοιχίζουσιν. Καταπολεμήσατε ταύτας, θέσατε ὡς σκοπὸν τοῦ βίου ὑμῶν τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ ἔργου Μου καὶ θὰ ἴδητε, πῶς ἐν ἐλαχίστῳ χρόνῳ θὰ εὑρίσκωμαι καὶ πάλιν μεταξὺ ὑμῶν, **ἵνα διὰ τῆς Διδασκαλίας Μου καταστήσω ὑμᾶς διαμορφωτὰς τοῦ μέλλοντος παρ’ Ἐμοῦ καὶ δι’ ὑμῶν νὰ ἐξανθρωπισθῇ κόσμου.**

29/10/1939